

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bhar.II.182/2014/4.sz.

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a 2014. április 16. napján tartott harmadfokú nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A közúti baleset gondatlan okozásának vétsége miatt ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék 2014. január 30-án kihirdetett 3.Bf.488/2012/7. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

A Debreceni Városi Bíróság 2012. május 10. napján kihirdetett 39.B.356/2011/9. számú ítéletével vádlottat bűnösnek mondta ki az 1978. évi IV. törvény 187. § (1) bekezdésébe ütköző közúti baleset gondatlan okozásának vétségében. Ezért őt 3 év időtartamra próbára bocsátotta, valamint kötelezte az eljárás során felmerült 242.610 Ft bűnügyi költség megfizetésére. A városi bíróság ítéletét az ügyész tudomásul vette, a vádlott és védője fellebbezést jelentettek be, felmentés érdekében.

A Debreceni Törvényszék 2014. január 30. napján kihirdetett 3.Bf.488/2012/7. számú ítéletével a városi bíróság ítéletét megváltoztatta. A vádlottat az ellene közúti baleset gondatlan okozásának vétsége miatt emelt vád alól felmentette. Az eljárás során felmerült bűnügyi költségről úgy rendelkezett, hogy az államot terheli.

A törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását pontosította. Mellőzte azon kitételt, hogy „Ennek során figyelmetlensége folytán nem biztosított elsőbbséget”, továbbá egy teljes bekezdést, mivel az jogi, illetve ténybeli következtetést tartalmazott.

A törvényszék ítélete ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott terhére, bűnösségének megállapítása és próbára bocsátás alkalmazása végett.

A Debreceni Ítéltábla a másodfellebbezést a Be. 393.§-ának (2) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el.

A nyilvános ülésen az ügyész fellebbezését fenntartotta. A védő és a vádlott a másodfokú ítélet helybenhagyását kérték.

A vádhatóság másodfellebbezése nem alapos.

Az ítélőtábla elsődlegesen megállapította, hogy a Be. 386.§ (1) bekezdése értelmében harmadfokú eljárásnak helye van akkor, ha a másodfokú bíróság ügydöntő határozatának eltérő rendelkezése a büntető anyagi jog szabályát sérti. Ez a feltétel nem a másodfellebbezési jog hatályosságának, hanem az érdemi elbírálásának, alaposságának a kérdése, illetve feltétele. A Be. 386.§ (1) bekezdés c) pontja alapján a másodfokú bírósági ítélet ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz, ha a másodfokú bíróság a büntetőjog szabályainak megsértésével az első fokon elítélt vádlottat felmentette, vagy vele szemben a büntetőeljárást megszüntette. Figyelemmel e feltétel bekövetkezésére, a bűnösség kérdésében történő eltérő döntésre, a vádlotti fellebbezés joghatályosnak tekinthető, és megnyitotta a harmadfokú bírósági eljárást.

A harmadfokú bíróság a Be. 387.§ (1) bekezdésének megfelelően felülbírálta a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet, és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást. A revízió elvének szem előtt tartásával ellenőrizte, hogy az első- és másodfokú bíróság megtartotta-e az eljárási szabályokat, és vizsgálta a másodfokú ítélet megalapozottságát is. Nem észlelt az első- és másodfokú bírósági eljárásban a Be. 373.§ (1) bekezdésének II. pontjában felsorolt un. abszolút eljárási szabálysértést, amely a bíróságok ítéleteinek hatályon kívül helyezését indokolná. A teljes körű felülbírálat keretében vizsgálta, hogy megvalósult-e bármely egyéb eljárási szabálysértés, azonban ilyet sem tapasztalt.

Megállapította az ítélőtábla, hogy az első fokon megállapított, a másodfokú bíróság által helyesbített és kiegészített tényállás megalapozott, ezért határozatát a Be. 388. § (1) bekezdésében írtaknak megfelelően e tényállásra alapította.

Helytállóan értelmezte a törvényszék a Legfelsőbb Bíróság (jelenleg Kúria) 6/1998 BJE határozatát. Ebben egyértelműen kifejtésre került, hogy az elsőbbségadásra kötelezettet mentesítheti a felelősség alól, ha éppen az elsőbbségre jogosult szabályszegése nem tette lehetővé, hogy észlelje az elsőbbségadási kötelezettsége szempontjából jelentős körülményeket. Ebbe a körbe tartozik, ha az elsőbbségre jogosult sebesség túllépése miatt nem észlelhette idejében az útkanyarban közlekedő elsőbbségre jogosult járművet, vagy ha az elsőbbségre jogosult jelentős sebességtúllépése megtévesztette az elsőbbségadásra kötelezettet az elsőbbségre jogosult jármű távolságát illetően.

Kétség sem férhet hozzá, hogy a megengedett sebességet jelentősen meghaladó sebesség túllépés önmagában jelen esetben olyan mértékű volt, mely alkalmas lehet az elsőbbségadásra kötelezett észlelési lehetőségeinek beszűkítésére, a kötelezettségének teljesítése körében a megtévesztésre. A sértett a balesetet mindenképpen el tudta volna kerülni, ha a megengedett sebességgel, vagy azt lényegesen meg nem haladó sebességgel közlekedik.

Ilyen körülmények mellett a sértettet terhelő baleset-elhárítási kötelezettség hangsúlyosabb értékelést kell, hogy nyerjen, mint a vádlott terhére rótt elsőbbségadási kötelezettség elmulasztása.

A vádlott a védett útvonalra ráhajtás előtt meggyőződött az átkelés biztonságosságáról, így alappal egyedül arra vonható következtetés, hogy elsőbbségadási kötelezettségének eleget kíván tenni, kellő körültekintéssel hajtott rá a védett útvonalra. Fokozottabb körültekintéssel sem számíthatott arra, hogy a motoros a megengedett sebességet jelentősen túllépve közlekedik a védett útvonalon.

A bizonyítékok, így a szakértői vélemény és a helyszíni szemle adataiból jogkövetkeztetés kizárólag arra vonható alappal, hogy a vádlott nem mérhette fel ésszerű keretek között a védett útra való kihajtás potenciális veszélyességét a sértett jelentős közrehatása okán. Ebből következően a terheltet gondatlanság, azaz luxuria vagy negligentia sem terheli a baleset bekövetkezésében. Gondatlanság hiányában a vádlott terhére rótt bűncselekmény sem valósult meg.

Ezért a törvényszék a vádlottat törvényesen mentette fel a Be. 331. § (1) bekezdése és 6 § (3) bekezdésének a) pontja alapján, bűncselekmény hiányában, az ellene közúti baleset gondatlan okozásának vétsége miatt emelt vád alól.

A másodfokú ítéletnek a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezése is törvényes.

Mindezekre tekintettel a Debreceni Ítéltábla a Debreceni Törvényszék ítéletét a Be. 397. §-a alapján helybenhagyta.

,2014. évi április hó 16.

. Elek Balázs sk.
a tanács elnöke

Dr. Gömöri Olivér sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Háger Tamás sk.
bíró

Záradék: A Debreceni Törvényszék 3.Bf.488/2012/7. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bhar.II.182/2014/4. sz. végzésével jogerős.

Debrecen, 2014. évi április hó 16.

Dr. Elek Balázs sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó.

